

דברי הכפר

כל שנה מילים: ניסן פרידמן

כל שנה מתחילה, בסימן שאלה
כתינוק המודד צעדיו.
כמו זריחה מתגלה, על כנרת כחולה
ופניה לשמי מערב.

כל שעה מתחילה בסימן שאלה,
כמו הלב הפועם לו קצובות.
כמו גבעול ירקרק שצומח בלאט
ופניו לפסגות הגבוהות.

זה נפלא ששנה מתחילה לה
בשיר וברוח טובה,
כל שנה מתחילה בסימן שאלה
ואנחנו נמצא לה תשובה.

כל שניה מתחילה בסימן שאלה
ולפני שתשיב היא תחמוק.
כמו ליטוף רוח ים, שעולה מאי שם
ניגונה עוד נשמע מרחוק.

זה נפלא...

גיליון מס' 2589 כ"ז באלול תשע"ט * 18 אוקטובר 2019

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

הטווס הגאה הזה

הוא כמעט כל יום מופיע על אדן החלון של חדר השינה שלי, עומד ומביט פנימה.... הוא כנראה לא מצליח לבחור איזה ספר לקרוא...

שבת שלום, חג שמח, שנה טובה, וגמר חתימה טובה.

חגים ומועדים לשמחה.

מאחל מקס מדר

10 באוקטובר, 2019

ועדת הביקורת - קיבוץ כפר הנשיא

תוכנית הביקורת לשנת 2020

לחברים וממלאי התפקידים שלום רב,

בימים אלו שוקדת ועדת הביקורת על בניית תוכנית הביקורת לשנת 2020.

הוועדה מזמינה את החברים וממלאי התפקידים המעוניינים להעלות נושאים בעלי עניין ציבורי לביקורת פנים, להעביר פניה בכתב אל חברי ועדת הביקורת באמצעות תאי הדואר ו/או הדוא"ל, וזאת עד ליום 1.11.19.

במסגרת בניית התוכנית, תערוך הוועדה דיון גם בפניות שיתקבלו ולאחר מכן תקבע את תוכנית הביקורת וסדרי העדיפויות בהתאם לשיקול דעתה המקצועי ולתקציב הביקורת.

שיתוף הפעולה של החברים וממלאי התפקידים חיוני להצלחת הביקורת, על מנת שנפיק ממנה את התועלת המירבית.

בברכה,

חגית בורשטיין, יו"ר ועדת הביקורת

העולם על פי מרקי | דודו פלמה

דברים שנאמרו בפתיחת התערוכה של מרקי בשבת האחרונה:

האמת, תמיד קצת קינאתי במרקי על שהוא, באופן די נדיר, אמן השמח בחלקו. מעולם לא נאבק כדי לקבל הכרה מהקהילה להיותו יוצר ואמן. הוא מצייר בקיבוץ ומאוהב בנוף שנמצא סביבו ולא רוצה להיות בשום מקום אחר.

למרקי ישנה התפעלות של ילד מהנוף, והאור הבוקע מתמונות הנוף שלו מעיד על כך. אם רוצים להבין את האור הזה צריך לראות ולהבין את הרקע הקודר שהוא נמלט ממנו. מעניין לראות עד כמה התמונות שצייר בגלזגו, שבה נולד הן קודרות והאור שבהן עכור ומדכדך.

ישנם אומנים אירופאים ידועי שם שנסעו לצפון אפריקה במיוחד כדי לפגוש באור הזה, המשכר והתוסס שחודר לכל פינה.

מרקי לא נסע לצפון אפריקה, הוא בא אל הגליל. ואפשר להבין כאשר רואים את שיכרון הצבעים והאור הנובעים מתמונות הגליל שלו, שהמפגש עם האור הבהיר של ארץ ישראל והגליל עשה לו רק טוב.

ניכר בו שהאור והטבע משחררים אותו. שהוא מרגיש פתוח יותר וחופשי עד שאפילו תמונות הנוף נראות אצלו פתוחות ומזמינות לגעת באור הזה הבוקע מהן. הנוף היחיד שמרקי אוהב לצייר בו, הוא נוף הגליל. נכון שישנם לו גם ציורי נוף מהנגב וגם ממקומות אחרים, אבל הוא בעיקר אוהב את נופי הגליל שבתוכם הוא חי כבר המון שנים ואינו יודע שובעה מהנוף.

לפעמים כשאני מדוכדך או סתם בדאון נקודתי, אני עובר על יד מרקי ורואה את הנוף לשנייה מבעד לעיניו שוחרות היופי והשנייה הזאת מספיקה לי לשבוע. ולמרות שמרקי סיכם את עצמו ואת האמנות שהוא עושה כבר כמה פעמים בתקופה האחרונה, כשאני מסתכל על העבודות החדשות שלו, אלה שמוצגות כאן, פתאום ניראה שהוא רק בתחילת הדרך ושהאמנות שלו מלאת אופטימיות וכוח יצירה מתפרץ ללא גבול. אלי אלי שלא יגמר לעולם.

אירועי סוכות 2019 תש"פ

ערב סוכות יום א' 13.10.19

קבלת חג מאורגנת על ידי המכינה.

17:30 עד 18:30 הפעלות לילדים, 18:30 הטקס במרפסת המועדון, 19:00 ארוחת ערב דרוזית וריקודי עם.

פנקייק יום ג' 15.10 18:00-20:00 בדשא של שרה דבולט.

הפנקייק הכי טובים באירוח מושלם של משפ' דבולט

הפנינג סוכות במשק ילדים -

ערב מרקים ומדרחוב

מוצ"ש 19.10 בשעה 17:00

מרקים מתוצרת בית של חברי הקהילה, דוכני מזון ועוד דוכנים אחרים.

מי שמביא מרק בבקשה להביא גם מצקת. נא לסמן הסיר והמצקת. תודה!! בבקשה, בבקשה, להביא מהבית קערות מרק רב פעמיות וכפות.

ג'אגלינג עם אורן יוסף האגדי

טורניר כדורגל

על שם שבי מזרחי וצביקה קורנבליט ביום שני 21.10

בשעה 12:30 במגרש הכדורסל.

ממשיכים במסורת לזכרון חברינו היקרים. בואו לעודד את הקבוצות.

חג שמח מועדת התרבות

שמחת תורה עם חב"ד בקיבוץ

חברים יקרים,

ביום ראשון, 20.10.19 בשעה 18:15 ייערכו **במפגש**

הקפות וריקודים עם ספרי התורה.

כיבוד קל במקום.

לילדים יחולקו דגלים.

למחרת, ביום שני בבוקר, 21.10.19, בשעה 9:30 תפילת שחרית
במפגש.

בשעה 10:15 קידוש עם כיבוד,
הקפות וריקודים לכבוד החג.

לאחר ההקפות תתקיים קריאת החג בספר התורה.
עליה מיוחדת לכל הילדים!

תתקיים הגרלה בין הילדים שישתתפו בהקפות ובקריאת התורה.

בשעה 11:45 תפילת **'יזכור'** לעילוי נשמת הנפטרים,
וכן תפילת הגשם לשנה ברוכה, גשומה ופוריה,
ותפילה לגאולה השלימה!

ממליצה לא להחמיץ מוזמנים להגיע

מחנה אזורי
הגליל העליון

גליל ART

בשביל האמנות

חוויות ואמנות

לכל המשפחה

בואו להיפגש עם יוצרים גליליים

שביל הלולים | **שבת 9.11.19**
כפר גלעדי | 16:00 - 10:00

סדנאות אמנות

ופעילות לכל המשפחה:

פסלים חיים | יצירת גרפיטי משותף
| סדנאות - בעור ובאבן
| מוסיקה לנשמה

תערוכת אמנות

11:00 / 13:00 - סיור בין האומנים
המציגים בשביל בהדרכת
אוצרת התערוכה דליה זלצברג

האמנים המציגים:

נועה הגילעדי | אולגה אורשניקוב | חנן מילנר | אירנה איזן | אמיר ניר
יעל שפיגלר | דייגו גולדפרב | גיל גולדפרב | רוני הורוביץ | גד פרנק
מאשה אורלוביץ' | הילה אשורי | בטינה נעמן | משה ואילני ברגר
ענת אזנקוס | נובה אבני | אריק לינסון

מתאים לכל גיל | הכניסה חופשית

דוכני מזון ושתיה בתשלום | ההשתתפות בסדנאות בתשלום סמלי

נפגש בשביל

*בתמיכת משרד התרבות והספורט

ממליצה לא להחמיץ מוזמנים להגיע

אסוף את כל מראות פניה היפים

בתורה חג הסוכות זכה להיות מכונה גם "חג האסיף". אחד השירים היפים המסמנים לנו את סוף השנה ושמרבים לשיר אותו בחג האסיף, הוא השיר "אסיף". אולי משום שהוא מתאר סוג של סיכום של שנה גנרית, יחד עם התבוננות לאחר ואיסוף חלק מהדברים הטובים והרעים שאירעו לנו לאיזה תרמיל מטפורי, וכניסה יחד עם כל הצידה לדרך אל השנה החדשה.

אולם בשיר אסיף, שכתב איתמר פרת והלחינה נעמי שמר, טמון עוד רובד. השיר למרבה הצער מסכם גם את חייה הפרטיים של אחותו של איתמר פרת תרצה מקיבוץ חצרים, אשר נהרגה בתאונת דרכים בבוקרו של יום, ערב סוכות תשל"ז שנת 1976.

וכך קרה שנולד שיר הקושר בעבותות סמויים בין היגון הפרטי לבין האסיף הקולקטיבי שעורכת כל הקהילה, כל קהילה, המסכמת את שנתה בחג האסיף. והוא מהווה גם סוג של פתיחה והבטחה חדשה "כי הגשם בעתו עוד יחונן את עפרה בתום תשרי". מי ייתן.

אסיף / איתמר פרת

אֶסֹף אֶת הַמַּעֲשִׂים
אֶת הַמַּלִּים וְהָאוֹתוֹת
כְּמוֹ יְבוּל בְּרָכָה כְּבֵד מְשֹׁאת.

אֶסֹף אֶת הַפְּרִיחָה
אֲשֶׁר גָּמְלָה לְזִכְרוֹנוֹת
שֶׁל קִיץ שֶׁחָלַף בְּטָרֶם עֵת.

אֶסֹף אֶת כָּל מַרְאוֹת פְּנֵיהַ הַיָּפִים
כְּמוֹ אֶת הַפְּרִי וְאֶת הַבֵּר.
הָאֲדָמָה הִיא אֲפוּרָה מִתַּחַת לְשִׁלְפִים
וְאֵין לָהּ עוֹד לָתֵת לָךְ דָּבָר.

וְאֵין יוֹתֵר גִּבְעוֹל חוֹלִים עַל שִׁבְלָתוֹ
וְאֵין יוֹתֵר נִדְרֵי וְאֲסָרִי
רַק הַבְּטָחַת הָרוּחַ כִּי הַגֶּשֶׁם בָּעֵתוֹ
עוֹד יַחֲוֹן אֶת עֶפְרָה בְּתֵם תִּשְׁרִי.

על דא ועל הא / חעט: תחר וולפין

הדברים שלהלן נכתבו לגיליון שלא ראה אור בשבוע שעבר, לכן שיניתי קצת, הוספתי קצת וגרעתי קצת, והנה על דא ועל הא לחג הסוכות.

• יום הכיפורים תם. עדיין אפשר לאחל גמר חתימה טובה! בערב יום הכיפורים קיימנו, כמו בשנים עברו, טכס קצר בבית יונתן. היה זה יום הכיפורים הראשון בבית יונתן המורחב והגדול. 35 דיירים במקום 12 בשנים עברו. ולא רק המספר השתנה, גם הרכב הדיירים שונה: יש הרבה דיירים מברית המועצות לשעבר, ולגבי רבים מהם אין לי מושג על הרקע שלהם, ומה היו חוויותיהם ביום כיפור. יש כמה ספרדים ומזרחים, ויש גם כשנים עשר דיירים שהכרתי בבית יונתן הקטן, ושעל פיהם הרכבתי אז את התכנית. לא הייתי בטוחה איך זה יתקבל, ומה נכון לעשות עכשיו, ולכן דבקתי במסורת בת עשר השנים האחרונות בהן קיימנו את הטכס:

אלן איסטון, עטוף בטלית התפלל את תפילת כל נדרי, וסיים בברכת שהחיינו. כל הכבוד לך אלן! הבטחתי לך שכשימלאו לך 100 בעוד שלוש שנים, עדיין אבקש ממך לבוא ולהתפלל את התפילה.

המשכנו ב"אבינו מלכנו" בביצוע ברברה סטרייסנד, שתמיד מרטיט לבבות, והמשכנו בשירה בציבור של "אבינו מלכנו" בנוסח המוכר לנו מכאן, מכפר הנשיא. והשיא היה כשאיתן ווייסבקר תקע בשופר. תודה גם לך איתן, הכוכב. לקראת השנה הבאה, אני כבר מנסחת מכתב פנייה לרמטכ"ל שישחרר את החייל איתן ווייסבקר למצוות תקיעה בשופר, לאנשים שאמנם לא יוכלו להגיע לתפילות בבית הכנסת, אבל הניצוץ היהודי, והזיכרונות מן העבר שהם נושאים, ראויים לשמוע את השופר ביום הכיפורים.

• מתוך מחזור התפילות ליום הכיפורים

את יום הכיפורים ביליתי בקריאה מרובה: עיתונים, ספר מעניין, שאולי אכתוב עליו כשאסיים את קריאתו, ובמשך כמה שעות קראתי במחזור התפילות שיצא לאור על ידי הוצאת ידיעות אחרונות, בעריכת יונדב קפלון. המחזור הזה, בנוסף לטקסט המקורי של התפילות עשיר בתוספות של אגדות, דברי הגות וקטעים ספרותיים.

החלטתי להעתיק קטע שמצאתי תוך קריאה במחזור. אין שם למחברו. הקטע חולק ברחובות ירושלים ביום ירושלים תשס"ג (לפני 17 שנים):

אכתב לאח.

תעשה טובה תעצור ארבע ותקרא. המכתב הזה נכתב מכל הלב. ממני האדם
 אתה רואה באולובוס. או המדבר לי. אני רוצה לספר לך משהו: הלכתי
 ברחוב ראיתי קבצן אחד. הוא היה לבד מאד. כולם סביבו מיהרו. הייתה לו
 מנצולתה ישנה והוא ניסן מנצלתה עצמה. נעצתי עם עוז כמה אנשים
 להקשיב. עמדנו ושתקנו. הייתה שם עט ילדה אחת. היא נתנה לו כסף וחייכה
 אליו. החיוך שלה היה כמו שמש והיא אמרה בפשטות: "שיהיה לך יום נעים.
 אני אוהבת אותך".

הלכתי משם. מנסה לקחת קצת מהאור השזוף שהיה בחיוך שלה להעביר בין
 רגלי. חייכתי לנהל אולובוס והרשתי כמה אני אוהב אותו. הוא חייך
 לאישה הזקנה שעלתה אחרי. והיא התיישרה לי משהו שהיה לו על הפנים
 זיכרון שזוף. וטס הוא חייך. הרשתי כמה אהבה וטוב יש באולובוס הזה.
 פתאום המון מנורות נצלקו בו. מין השפעה שיש לנו אחד על השני. השפעה
 חזקה ומתחזקת.

נר לא רשיל שקיים בכל אחד מאיתנו. דולק לפעמים לבד. לבד מידי. אבל
 הנר הזה הוא חלק מערכת שלמה. מערכת ענקית של אורות.

וכשהמערכת הזאת דולקת ביחד. מתוך כך שכל נר אינו לבד. כל נר הוא
 חלק ממנה. והיא חזקה ומהעירה את העולם כולו באור הניצת. איזה עם
 סאנחנו!!! אתה קולט את זה? פתאום כל האולובוס פשוט חייך.

כמו שזה קוצים. אם אש תתפוס בקול אחד שבו. הוא מיד יצליק את הקול
 השני. אם אני אשאח ואוהב. ואשע בק עם זה. אז אתה תשאח ותאהב
 איזה עולם מופלא זה! פאזל לא רשיל. פאזל עם כוחות.

תנסה את זה. אתה מתבייש? אתה לא חייב לומר שאתה אוהב. מספיק שאתה
 מרגיש את זה ורואים את זה אנצלקו האור שבאבק יעבור כבר הלאה.

עד כאן ממחזור יום הכיפורים.

לכבוד חג סוכות הוא חג האסיף

לפני שנים רבות היינו כולנו חקלאים. אפילו אם לא עבדנו בשדה ממש, היינו
 מוגדרים כחקלאים. בתעודת הזהות שלנו, של כולנו הופיע סעיף
 "מקצוע" ולכל הקיבוצניקים כתבו "חקלאי" (אולי זה בזכות הגיוסים
 שעשינו בעישוב, בדילול ובקטיף). היום בזכות הטכנולוגיות שהתפתחו,

בעיקר בישראל, הרבה פחות חקלאים מגדלים הרבה הרבה יותר יבולים.
ובכל זאת, לזכר הימים ההם, באהבה לחקלאים שבינינו, ולכבוד חג
סוכות, הוא חג האסיף, אספנו מאתר האקדמיה לעברית את שמות
הפעולות הקשורות לאיסוף הפירות והירקות:

אָסִיף (מילה כללית) – ירקות ופירות שונים (למשל גזר ואבטיחים)

אָרִיָה (בלי ניקוד ארייה) – תאנים

בָּצִיר – ענבים

גָּדִיד (או גָּדִיר) – תמרים

מָסִיק – זיתים

קָטִיף (מילה כללית) – פרחים, פירות שונים (למשל רימונים ופירות הדר)

קָצִיר – דגנים

وهو גם הצעות ממילון כל-בו לחקלאות, שנכתב לפני 80 שנה ושלא
התקבלו: שימו לב לפעולה הראשונה שפירושה איסוף של עשבים יבשים
שנקצרו, אני מבינה עכשיו את הקשר בין חשיש לבין grass...

חָשִיש – עשבים יבשים שנקצרו

לָקִיט – פרחים וירקות

נָמִיר – בצלים שנעקרים אחדים מתוך רבים

נָקִיר – ירקות שורש (למשל גזר ותפוחי אדמה)

עָקִיר – תורמוס

קָנִיב – אספרגוס

תָּלִיש – פול

• תזכורת:

מפגש במפגש. מפגש עם יוסי, אלי וגל, ביום רביעי 30.10 בשעה 17.00
ב"מפגש".

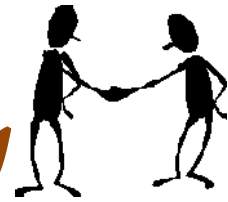
אם יש לכם שאלות שאתם רוצים להעלות בפניהם, אתם יכולים להעביר אותן
אלי, כדי שהנוגעים בדבר יוכלו להכין תשובות לשאלות.

מועדים לשמחה – בית כפר הנשיא

תמר וולפין

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא

להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – ימית אזולאי (איילון),

גרה בשכונת החרמון

איך הגעתי לקיבוץ

אני בת משק, נולדתי פה להוריי בלהה ואשר איילון. גרתי פה מאז ומתמיד, חוץ מהטיול אחרי צבא. למדתי במכללת כינרת ואז הכרתי את שי, שלמד במכללת בראודה בכרמיאל. התלבטנו אם להישאר בצפון או לעבור למרכז, ובסופו של דבר החלטנו להישאר כאן, מתוך המחשבה שזה מקום מאוד טוב לגדל בו ילדים. גרנו כמעט חמש שנים ב"הולנדיים", לפני כמה חודשים לפני לידת בנו אריאל, עברנו לשכונת החרמון. אנחנו מחפשים להשתקע ולקנות בית בקיבוץ.

מה אני עושה בחיים

אני עובדת במפעל 'פלסן' בקיבוץ סאסא בתפקיד מתאמת ביקורים לאורחי החברה מחו"ל. זו חברה ביטחונית שמייצרת רכבים משוריינים, אנחנו שייכים למשרד הביטחון. יש צורך לתאם מכל הבחינות – מי נכנס, לאיזה חלקים הוא נכנס ולמה הוא נחשף. אני גם במחלקה המשפטית של החברה, כי כל מי שנכנס צריך לחתום על הסכם סודיות.

שי בעלי הוא מהנדס מכונות, הוא עובד במפעל מיגדה בק"ש בתור מנהל ההנדסה. זו חברה שמייצרת עזרים רפואיים, עד לפני כמה חודשים הוא היה של חברת טבע, ועכשיו הוא נמכר לחברה אחרת.

קרובי משפחה בקיבוץ

בעלי – שי

בני – אריאל

הוריי – בלהה ואשר איילון

אחי רותם ומשפחתו – קרן והילדים אמה, גבריאל וסול
יש לי אח גדול בהרצליה – שילה, נשוי לאלה עם שני ילדים.

כמה מילים על הקיבוץ

אנחנו רוצים להשתקע בקיבוץ, וכבר כמה שנים בתהליך. היו הרבה טלטלות ותהפוכות, כרגע התהליך תקוע, וזה מתסכל. יש אנשים שמנסים להניע את זה. כרגע אין בתים, אין הפשרת קרקעות... בתור בת משק, אני מחכה לפיתרון, אנחנו לא רוצים לאבד את המומנטום, רוצים משהו קבוע.

עברנו לאחרונה לשכונת החרמון, שם קיבלו אותנו בזרועות פתוחות, הביאו לנו כל מיני דברים טעימים – ריבות, לחמים, פרחים, בוטיס... אנשים מקסימים שזכינו להכיר אותם.

עם לידת בננו, נהננו מהפרוייקט של ארוחה מהלב, זו יוזמה מבורכת שהיתה מאוד נעימה לי בתור אמא טריה, אנשים משקיעים ומפנקים.

משהו שאני רוצה לספר

אני רוצה לספר על בעלי. הוא שירת בצבא כמכונאי מוטס בטייסת מסוקים – כך הגיע למקצוע ההנדסה. הוא עדיין בשירות מילואים פעיל, מספר פעמים בחודש, בטייסת הימית בשיתוף עם חיל הים, מאוד אוהב לטוס, תורם למדינה ונהנה מזה.

תודה רבה ימית, נעים להכיר!

משולחן העורכת

בְּאֶרֶץ הַלְוֵהָטָת
הַזֵּאת, / מִיָּלִים
צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת צֵל

יהודה עמיחי, מתוך "שיר אהבה

דוד אלמן

פינת הויזואולוגיה

Visualogy corner (David Ellman)

אף פעם לא הבנתי את ענין הרימונים בחג
הסוכות, אבל מי אני שאתווכח עם
המסורת!?

בום!!! כבר אמרנו?

פינת הבננה

אורח: "מלצר... אפשר לקבל קיסמי שיניים בבקשה?"
מלצר: "מצטער, תצטרך להמתין. כולם בשימוש כרגע"

כן, זה היה לפני 8 שנים

יום א 10/7/2011

Turkish delight?

הפלשתינים כבשו
את אתר
כפר הנשיא

Oi bloody Vey!!

מזכרונות הילדות שלי

למי שלא מכיר או זוכר...

זהו מבנה המזכירות כשמימין המזכירות
ומשמאל הנהלת החשבונות. כן, לא נזקקו
ליותר מדי מקום.

כמה מקום כבר תופסים ניר ועפרון??

מה שהרוב לא יודעים הוא שבקיר האחורי
מהצד החיצוני, בנתה לה להקת דבורים, קן
ומילאו אותו בדבש ואני הייתי מבלה שם
שעות בליקוק הדבש (וגירוד העקיצות,
כמובן)

ועוד כמה זכרונות נוסטלגיים

